

aniž by podržel v jeho obvodě nemovitého majetku, nebo převezme-li se svolením ředitelství jiná způsobilá osoba veškerá práva a povinnosti vystupujícího člena.

Ze se slova »avšak teprve po pěti letech« nevztahují na ručení vystoupeného člena, vyplývá z toho, že toto ručení je zvláště upraveno v § 6 stanov, kteréžto ustanovení by bylo jinak zbytečné.

Dovolací soud nesouhlasí proto s názorem odvolacího soudu, že ustanovení § 5, odst. 1, č. 2 stanov je nejasné. Bylo proto rozhodnuto, jak je shora uvedeno.

Čís. 17153.

Směnečný solidární rukojmí a plátce jest oprávněn vymáhati postihem zaručenou pohledávku proti hlavnímu dlužníku, jestliže mu věřitel připsal na účtě (kontě) znějícím původně na hlavního dlužníka, svou pohledávku k tíži, ježto hlavní dlužník neplatil. Hotovému zaplacení jest klásti na roveň jakékoliv uspokojení věřitele.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1938, Rv I 1535/38.)

Srov. rozh. č. 9970 Sb. n. s.

Okresní hospodářská záložna v D. zapůjčila a hotově vyplatila žalovanému Josefu H. 4.909 Kč 80 h, za něž se žalobce zaručil jako rukojmí a plátce. Ježto žalovaný dluh včas nezaplatil, zažalovala Okresní hospodářská záložna v D. směnku vydanou na zapůjčenou částku a směnečným platebním příkazem okresního soudu v D. ze dne 5. února 1937 byli žalovaný a žalobce rukou společnou a nerozdílnou uznáni povinnými zaplatiti Okresní hospodářské záložně v D. 4.909.90 Kč s přísl. a podle tohoto exekučního titulu byla uvedené věřitelce jak proti žalovanému, tak proti žalobci povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva. Když ani potom žalovaný svůj dluh nezaplatil, připsala Okresní hospodářská záložna v D. svou pohledávku žalobci jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, a to tím způsobem, že účet (konto) původně znějící na jméno žalovaného jako hlavního dlužníka byl přepsán na jméno žalobce jako dlužníka, takže žalobce má nyní u řečené záložny konto zatížené onou její pohledávkou. Žalobce se proto domáhá na žalovaném, aby byl uznán povinným zaplatiti žalobci 4.909 Kč 90 h s přísl. s tím, že se žalovaný může zprostiti tohoto závazku zaplacením oné částky na dluh, za který se zaručil žalobce jako rukojmí a plátce Okresní hospodářské záložně v D. Soud první stolice uznal podle žaloby po předchozím zrušení jeho rozsudku, usnesením odvolacího soudu, v němž byl vysloven názor, že žalobce jest oprávněn uplatňovati regresní nárok podle § 1358 obč. zák., kdyby uvedený peněžní ústav připsal svou pohledávku k tíži žalobci, t. j. kdyby žalobce měl u pe-

něžního ústavu otevřený účet nebo peněžní vklad, takže by jí bylo umožněno zatížit onen žalobcův účet nebo vklad pasivní položkou. Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud zjistil, že Okresní hospodářská záložna v L. připsala svou pohledávku žalobci jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, že konto, jež znělo původně na žalovaného, bylo přepsáno na jméno žalobce jako dlužníka a že tudíž žalobce má nyní u řečené záložny konto zatížené pohledávkou, o niž tu jde.

Takovéto zatížení žalobcova konta však opravňuje žalobce k tomu, aby zakročil proti dlužníku podle § 1358 obč. zák., ježto hotovému zaplacení jest klásti na roveň jakékoliv uspokojení věřitele (srov. Klangův Komentář IV, str. 233, pozn. 12).

Rozhodnutí č. 16361 Sb. n. s. neřečí otázku, o niž tu jde, a rozhodnutí č. 16553 Sb. n. s. se na souzený případ nehodí, ježto tu není sporu o tom, že se žalobce zaručil jako rukojmí a plátce.

Čís. 17154.

Správca úpadkovej podstaty oprávnený je biankozmenku, patriacu do úpadkovej podstaty, vyplniť.

(Rozh. zo 6. októbra 1938, Rv III 384/38.)

Správca úpadkovej podstaty firmy V.: Dr. N. vyplnil biankozmenku, ktorá bola daná firme V. ešte pred vyhlásením konkurzu, a uplatnil ju zmenkovou žalobou proti žalovaným. Proti vydaným zmenkovým platbebným príkazom žalovaní namietali najmä, že Dr. N. nebol oprávnený biankozmenku vyplniť.

Oba nižšie súdy zmenkové platbebné príkazy ponechali v účinnosti. Z dôvodov odvolacieho súdu: Bezzákladná je obrana žalovaných, že biankozmenka bola protiprávne vyplnená a že najmä Dr. N. nebol oprávnený podpísať zmenku ako vystaviteľ. Vyplnenie biankozmenky stalo sa v súlade s ustanovením § 3, odst. 2 konk. por. a § 6 zmenk. zák., lebo biankozmenka s právom vyplniť ju podľa zmluvy je majetkom úpadcu a správca úpadkovej podstaty môže takúto biankozmenku podľa zmluvy vyplniť, a práva plynúce z nej zmenkovým sporom uplatniť ako pohľadávky konkurznej podstaty. Inak — ako to zo zápisnice o schôdzke veriteľského výboru zo dňa 20. septembra 1936 plynie —, veriteľský výbor poveril správcu úpadkovej podstaty, aby na vymoženie pohľadávok upadlej firmy zaviedol spor proti žalovaným. V akom smere by bola biankozmenka inak proti zmluve vyplnená, žalovaná strana ani neuvedla.